

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: PAA KJÆRE GRAVE.

Citation: Aakjær, Jeppe: "PAA KJÆRE GRAVE.", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1908-1918. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 30. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer02val-shoot-workid61420/facsimile.pdf> (tilgået 08. maj 2024)

Anvendt udgave: Digte 1908-1918. - 1918

FORAARSTEGN.

MOR, har du set, hvad der staar bag Diget?
 Gjæselingblomster saa bitte smaa!
 Bladet kløvet og Kronen fliget,
 lige skabt til at kysse paa.
 Klare Spirer paa Mulden lotter,
 suger Kræfter af Dybet op,
 fæster Roden i varme Nætter,
 laarer af Solen til Blad og Top.

Mor, har du set, hvor Haren springer
 Plojefaldet som ingenting;
 Viben kroger de korte Vinger,
 øver sig kaadt i Baglændssving.
 Engen bulner om Rylens Rede,
 Grøften pyntes med friske Flæg,
 langt i Marken — som halvt i Vrede —
 slænger Haslen sit falske Skjæg.

Mor, har du set hvor Koen tripper
 Isængselsdrukken paa Baasen kvalm,
 malter mindre i dine Stripper,
 snuser med Haan til den mugne Haln?
 Det er de spæde Kim i Kjæret,
 Bicmsterspringet ved Bækkens Rand,
 det er det lange Sug i Vejret,
 Gudevarslet til Dyr og Mand.

20/1 1910.

PAA KJÆRE GRAVE.

I.

SAA mangel Slægt lig knækket Rør
 sank ned for denne Kirkedør.
 Velsignet I, som segned her
 i Læ for Sorgers Bygevejr.

II.

I ærlig Kamp, i ydnyg Tro
 i stille stred for Børn og Bo.
 Slog Kornet fejl paa karrig Jord,
 I rejstes ved et Fadervor.
 Januar 1910.

GAMMEL KA BAKK.

ER æ Plads mærked aa, sæt æ Arbeð i Gaang,
 L to nø Mergel laa op po æ Brink!
 Spyt en Kjend i jer Næv, far I tar om æ Staang,
 for saa liden jer Arbeð saa flink.
 Der ska javn hænges i her ved gammel Ka Bakk,
 hvis a ett som en Toj vil stent rein fræ æ Brakk.
 Læ mæ si, te jer Skovl de ka go, bette Kaal,
 læ mæ si, te jer Skovl de ka go!

A er Enki og gammel, og jenne om aalt,
 og ikki jen Kjeft en ka trow!
 De haar tawn a mi Tow, de haar staaln a mi Maalt,
 de har malked mi jenywed Kow!
 Men missel om de søen lurur gammel Ka Bakk!
 A ska wal fo en Urd med de Fyrer aa snakk.
 Læ mæ si, te jer Skovl de ka go, bette Kaal,
 læ mæ si, te jer Skovl de ka go!

Ja saamænd er æ Hus baade gammel og ring,
 og æ Taag hænger nøjle te Drep,
 og mi laangtænded Øg de er brødt paa dje Bring,
 og a sjel stolter aa ved æ Kjep.
 Men æ Skatter maa klaares, æ Gord holdes opp,
 om saa det sika knaag i hwer Navl og hwer Stropp!
 Læ mæ si, te jer Skovl de ka go, bette Kaal,
 læ mæ si, te jer Skovl de ka go!

mærked aa, mærket af (til Mergelgraven); æ Arbeð, Arbejdet; nø, noget; en Kjend, lid; æ Staang, Stangstangen, hvormed Mergelen brækkes løs; javn hænges i, hænges godt i; Ka, Kæden; Toj, Tøjte; stent rein fræ æ Brakk, stidels gaa fra Gaard og Grund; te, at; jenne, alone; tawn a mi Tow, taget af mit Uld; staaln, stjaalet; jenywed, anede; Urd, Ord; Taag, Tag; hænger nøjle te Drep, hænger lavt til Dryp; brødt, brudt (af Seletøjet); stolter aa, starrer afsted.